

ספר תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

סדר וירא - חיי שרה

חלק טז

אור הזוהר 416 * תשרי תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

סדר וירא

ראשי תיבות "מילה", כי כל אותן שומרי הברית לא יביאם הקדוש ברוך הוא במשפט של גיהנם, כי אברהם יושב על פתחו של גהינם ואין מניח לשומר הברית לירד לשם. (ס"ז)

וירא אליו ה' באלני ממרא והוא יושב פתח האהל כחם היום. (וירא י"ח א)

מאן פתח האהל דא אתר דאיקרי ברית וכו'.

(זוהר שמות דף ל"ו)

וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אותו אלקים. (וירא פרק כ"א פסוק ד')

ואברהם היו יהיה גוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ. (וירא פרק י"ח פסוק י"ח)

סופי תיבות מילה. (עיין פרק א' אות ד')

וישלח אבימלך ויקח את שרה וגו' הנך מת על האשה אשר לקחת וגו' דע כי מוות תמות וגו'. (וירא פרק כ' פסוקים ב, ג, ז)

חללה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע, חללה לך השופט כל הארץ לא יעשה משפט. (פרק י"ח פסוק כ"ה)

ועיין רש"י דברי הימים א' פרק ט"ז פסוק כ"ב ד"ה על. ועיין מסכת מכות דף ט' עמוד א', ועיין בראשית רבה פרשה נ"ב ד"ה הנך. (עיין פרק ב' אות ז' מ"א)

ושם ברש"י (ד"ה השופט כל הארץ): "נקוד בחט"ף פת"ח ה"א של השופט לשון תמיה כי מי שהוא שופע לא יעשה משפט אמת".

סדר חיי שרה

המאסף בשנת תתנ"ז ליצירה נהייתי ונחלתי חולי כבד אין כמוהו ברוך גומל לחייבים טובות, ובהיותי בתוקף חולי נפל בפי דכיון דהמילה היא אות יו"ד להשלמת שם שדי בגופו של אדם כנודע, אם כן במילואי אותיות מאלף ועד יו"ד כזה אל"ף בי"ת גימ"ל דל"ת ה"ה וי"ן זי"ן חי"ת טי"ת יו"ד באים לרמוז במעלת תהלת המשמר אות ברית קדש. א"ם ל"א פ"גמת ב"ריתך י"ושב ת"הלות ג"ואל י"שראל מ"כתיר ל"ך ד"ת

ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב (חיי שרה פרק כג פסוק יז)

השומר ברית הקדוש ברוך הוא מכתירו בכתר תורה

אמור המעתיק: כל זה משום זרע לבטלה כנודע, וכמה החמירו חכמינו זכרונם לברכה בעון זה ובפרט בספר הזוהר כנזכר בענפים דלעיל, וכמה הגדילו גם כן במעלת הנזוהר מעון זה ואני

למעלות ת"עלך ה"יכל ה"קדש ו"גנזיו י"ודיעך ו"יבנך ז"יוו י"תן נ"גדך ח"וסן י"שועות ת"ורה ט"הורה י"הי ת"ומכך י"כולתך ו"זכרונך ד"דור דור. מילואי אותיות מאלף ועד יו"ד באים לרמוז במעלת המשמר בריתו דיושב תהלות גואל ישראל שהוא הקב"ה מכתירו בכתר תורה לפי שהפוגם בריתו ח"ו עון זה הוא מסך מבדיל לאדם להשגת התורה כנודע והדבר בהפכו. גם מעלהו הקדוש-ברוך-הוא למעלות עליונים לעלותו בהיכל הקדש וגנזיו ומגלה לו ומבינו מסודות עליונים. וזיו שכינתו נותן על פניו וחוסן ישועות מהתורה התמימה היא סומך ותומך לו לבל ישלוט בו שום ברי', ובהיות כך יכולתו וזכרונו להגיך בזכותו לכל דור ודור.

אפילו אבן ועץ דומם גם כן עומדים בדין לפני בית דין של מעלה

ובהיותם דברים שהזמינם הקדוש ברוך הוא כפי בפתע פתאום ושכינה למעלה למראשותיו של חולה כאחז"ל לכך ראיתי לעלותם על הספר בדיו.

גם אז אמרתי על מה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה ויקם שדה עפרון שקנה השדה מעלה לצאת מידי עפרון ולהיות ברשות אברהם, דקשה איך שייך הרגשת מעלה בדבר דומם.

יש לומר בהיות השדה ביד עפרון הי' לוקח ממנו עץ או אבן לעשות עבודה זרה להשתחוות לה וכשם שנפרעים מן העובדים כך נפרעים מהנעבדים וכדרשת רבותינו זכרונם לברכה שעתיד הקדוש ברוך הוא להכניס רוח בעבודה זרה ולהעמידה בדין וכו'.

ונראה דהטעם הוא כדי שלא יאמרו עובדיהן עמנו יכול, אבל עם עבודה זרה אינו יכול, כמו שטעו עם בעל צפון כאחז"ל, לכן מעמידה בדין אף על פי שאין לעץ ואבן ממש והם לא חטאו, דמה הי' להם לעשות כשהיו עובדים אותם כי הם דוממים, אך בהיות השדה ביד אברהם לקח ממנו עץ לעשות עמודים לספר תורה או להקריב עליהם קרבן להקדוש ברוך הוא ואבן לבנות במה לקרבן וכו', ונמצא שעלה השדה למעלה שניצל מהעונש העתיד כמדובר וקנה מעלה ברשותו של אברהם דמה שלוקח ממנו הוא לדבר של קדושה דצריך גניזה דקנה קדושה לעצמה דאינו יוצא לחול דכלי שנשתמש ממנו קודש לא יוציא לחול וכו'.

גם אז אמרתי על מאמר התנא וקנה לך חבר כו' לפי שאם יש לאדם איזה דבר של סוד שאם

מגלהו בחוץ מגיע לו נזק כמו שהגיע לצדקי' שגילה סוד של נבוכדנצר שראהו אוכל ארנבת חי כאחז"ל ואם יפציר ביצרו שלא לגלותו יצטער ויבטל מתלמוד תורה, דמזה הטעם התירו לו הסנהדרין לצדקיהו שבועתו של נבוכדנצר שהשביעו שלא יגלה סודו וכו' משום שהי' מצטער ולא הי' יכול לעסוק בתורה כמו שכתב הר"ן ז"ל ועיין בבעל לוחות הברית ז"ל באורך וכו'.

אמנם בהיות לאדם חבר וקושרים אהבה זה בזה מגלה לו סודו ובזה מסיר צער מלבו ועוסק בתורה לזה אמר וקנה לך חבר ומדוייקה מלת לך כלומר בשבילך שתפיג צערך עמו כדפרישית. עד כאן לשונו.

המושל בכל אשר לו (חיי-שרה פרק כ"ב פסוק ב')

רצה לומר המושל במדת היסוד שנקרא כל ומושל ביצרו והוא שומר הברית וכאלו קיים כל התורה כולה, ובזכות זה הוא ישלח מלאכו לפניך ראשי תיבות מילה לשומרך בדרך שכל נזיקה לא יוכל לקרבה ליה, ולכן ניצול מלבך ובתואל שרצו להרגו.

ושני צמידים על ידיה. (חיי שרה כד כב)

סופי תיבות "מילה", עיין רש"י רמז לעשרת הדברות ולשני לוחות הברית, ושם כתיב ושמרתם את בריתי, והשומר בריתו הרי הוא כאלו קיים העשרת הדברות וכל התורה, כמו שכתוב בספר יסוד ושורש העבודה.

עוד אפשר לרמוז ושני צמידים על ידיה, דהנה אמרו חז"ל יד ליד לא ינקה, ועל שמירת הכשרות כמבואר בזוהר הקדוש שמי שאינו שומר הברית נכשל בכשרות המאכלים, והרמז לזה דהנה י"ד רומז ל"ב בדיקות וב' כיסוי הדם, (ראה ביצה דף ז' עמוד ב', שמלה חדשה סימן י"ח בביאור מטה אשר, הרמז לגודל סכין של שחיטה שהוא גם כן י"ד אגודלין), ועוד רמז כתוב בספר יסוד הדת, בביאור כי י"ד על כ"ס י"ה מלחמה לה' בעמלק מדור דור, הרמז על בדיקת סכין של שחיטה, עוד מביא שם, שעניני מכשולי השחיטה הוא משלשת אלפים הלכות שנשתכחה בימי אבלו של משה ובא עתניאל בן כנו והחזירן. וכמובא בזוהר הקדוש דקיים דא קיים דא.

(פנינים יקרים מספר הקדוש יסוד ושורש העבודה פרק שלישי)

גודל העונשים של המוציא זרע לבטלה
הנה טרם יצא דבר מלכות מלפניו ויקצ"ב דבר חוק ומשפט לתת לאיש כדרכיו וכפרי

אחד שקרא ושנה ושימש תלמידי חכמים, מפני שלא היה נזהר בימי לבונה והיה שוכב אצלה, מת בחצי ימיו, ואמר עליו אליהו זכור לטוב 'ברוך המקום שהרגו (שבת יב, ב). **ואם** בעל נפש אתה, דרוש נא פיום הדברים האסורים בזמן פרישותה מפי סופרים או מפי ספרים, ותלמד לעשות ולקיים מצות ה', וגם ה' יתן הטוב לא ימנע טוב להולכים בתמים, (חק לישראל פרשת יתרו).

(א **מעשה נורא באחד שלא נזהר בטירת המשפחה** (ויקרא יח, ט) "ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב", שום קורבה שבעולם, יד ליד לא ינקה מדינה של גיהנם. ואיסור נדה הוא בכל אשה, בין פנויה בין אשת איש, כמאמר הכתוב ואל אשה בנדת טמאתה, סתם אשה, בין אשתו בין פנויה בין אשת איש בין קרובה בין רחוקה. על כן יזהר מאד לשמור עצמו מליגע בבגדי אשתו וכל שכן לתת מיד ליד. ותלמיד

הלוא תבינו מוסדות עונש הגדול וכובד עון של הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן, שאין מכניסין אותו במחיצתו של הקדוש ברוך הוא, והשוה לדור המבול, ואלו דרכים שוה לחי' ולבהמה שאין להם חלק לעולם הבא. ואזהרת רשת כל יפול במוקש זה, חס ושלום, לעמוד הרחק כמטחוי קשת מהרחקות הנאמרים במימרות אלו: שלא יאחזו באמה וישתיין ולא יכניס ידו למטה מטבורו ולא יישן אפרקיד, וקללו אותו בקללות חמורות, רחמנא לצלן, שרבי יהושע בן לוי לייט אמאן דגני אפרקיד, ורבי טרפון אמר תקצץ ידו. וכל זה איננו שוה לו אלא על ההרחקה לבד, ומזה לבבו ידין עוצם גודל העונש המר על כובד העון - אוי לנו מיום הדין, אוי לנו מיום התוכחה, ומה תעשה ליום פקודה. שאו עיניכם וראו רעה נגד עון המר הזה במאמרי הזוהר הקדוש שיעלה זכרונו בעזרת השם בשער הכולל, פרק חמישי, ושם נאמר בכמה מאמרים, שעל עון זה חס ושלום, כמעט אין תרופה למכתו אף בתשובה, ואין לו חלק לעולם הבא כלל וכלל ונדון לדורי דורות, אך במאמרים אחרים מבואר, שאם עשה תשובה כזאת שידמו ממש למיתה, דהיינו, שעשה בעצמו סיגופים גדולים ויצטער ממש כצער מיתה - יהי' לו תקנה ותרופה.

דרכי התשובה להמוציא זרע לבטלה

ומי האיש החפץ חיים הנצחיים, איך אוכל יטעם לו וערבה שנתו עליו, כמו שער בנפשו שלא הי' נזוהר בכובד העון הזה, או אפילו לא בא לידו רק קשי איבר, רחמנא לצלן? כי כך מקובלני מאנשי השם מפורסמים גדולים, שקשי האיבר באדם, רחמנא לצלן, אף שלא במתכון לפעמים, בודאי כבר נעקר הזרע מהמקור ויבוא בודאי לידו הוצאות זרע לבטלה.

בכה תבכה בלילה בדמעות שלישי, יומם לא ינוח עד אשר ישיב חרון אף ה' ממנו על ידי תשובה ועל זה פלגי מים תרד עיני ויאכל לחם דמעה וישקמו בדמעות שלישי, ובכה תבכה בלילה לא ישכב, יומם לא ינוח עד אשר ישיב חרון אף ה' ממנו על ידי תשובה, בככי יבוא ויתחרט חרטה גמורה על העבר ויעשה גדר להבא, שיקבל על עצמו בהחלט גמור בכל לבבו גדרים וסיגים אלהבא, שעל ידי גדרים וסיגים אלו, בודאי לא ישוב לכסלה עוד. דהיינו, באם, חס ושלום, מצא כתם זרע על בגדו, רחמנא לצלן, וביותר אם הוציא זרע לבטלה על ידי מראה בשינה, רחמנא לצלן, יבדוק אחריו בשבע חקירות מאין יבוא זאת ואיזה סיבתו ואיך נהי' הרעה הגדולה הזאת, אם מפאת ההסתכלות והרהור באיזה אשה ביום, בא לידי זאת בלילה, רחמנא לצלן, או מפאת האכילה כי רבה היא או השמנה היא - ישים חוק וגבול לימים הבאים למעט מאכילת דבר המרבה זרע ומאכילה גסה או

מעלליו, עת לעשות לה' ונקה האיש מעון הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן, כי גדלה המכשלה של עון זה שהפליגו בדברי רבותינו זכרונום לברכה גודל ענשה, כמבואר בפרק כל היד (נדה יג.): רבי אליעזר אומר כל האוחז באמה ומשתין כאלו מביא מבול לעולם וכו'. וכל כך למה? מפני שמוציא שכבת זרע לבטלה, דאמר רבי יוחנן כל המוציא שכבת זרע לבטלה חייב מיתה וכו'. רבי יצחק ורבי אמי אמרי כאילו שופך דמים וכו'. רבי אסי אמר כאילו עובד עבודה זרה שנאמר וכו'. עוד שם אמר רב המקשה עצמו לדעת יהא בנידוי, ולימא אסור? דקא מגרי יצר הרע אנפשה. אמר רבי אמי כל המביא עצמו לידי הרהור אין מכניסין אותו במחצתו של הקדוש ברוך הוא, כתיב וכו', ואמר רבי אלעזר מאי דכתיב (ישעי' א, טו) "ידיכם דמים מלאו" - אלו המאנפים ביד [פירוש: מוציא זרע לבטלה]. אמר רבי טרפון המכניס ידו למטה מטבורו תקצץ. אמרו לי' לרבי טרפון ישב לו קץ בכרסו לא יטלנו? אמר להם לא! והלא כרסו נבקעת? (פירוש רש"י: מפני הקוץ), אמר להם מוטב תבקע כרסו ואל ירד לבאר שחת. עד כאן בדף יג.

עוד בדף יד עמוד א: רבי יהושע בן לוי לייט אמאן דגני אפרקיד, פירש רש"י: פניו למעלה וידי מנחות לו על איברו ומתחמם. תוספות, וזה לשונם: ורשב"ם פירש, שבגדיו נופלים לו על אמתו ומתחמם. ועוד שמעתי, כששוכב אפרקיד מחמם השדרה, ומחמת זה יתקשה האיבר ויבוא לידי קרי. עד כאן לשון התוספות.

המוציא זרע לבטלה אין לו חלק לעולם הבא ונדון לדורי דורות

ובמסכת כלה (פרק א') זה לשונו: רבי אומר כתיב (ישעי' נג, ה): "הנחמים באלים" - כל המחמם עצמו להוציא שכבת זרע לבטלה, חשוב כבהמה. מה בהמה אינה מופקדת אלא לשחיטה ואין לה חלק לעולם הבא, אף הוא אין לו חלק לעולם הבא. ועליו אמר שלמה בחכמתו (קהלת ג, כא): "מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה" - זו נשמתן של צדיקים, שאין מחמין את עצמן ואין מוציאין זרע לבטלה. "ורוח הבהמה היורדת היא למטה לארץ" - זו נשמתן של רשעים, שמחמין עצמן ומוציאים שכבת זרע לבטלה. וכל המחמם עצמו חייב מיתה. וכל המקשה עצמו הרי זה עברין [פירוש "עברין" בכל מקום: עובר על התורה], שנאמר וכו'.

עונש הגדול של הוצאת זרע לבטלה, שאין מכניסין אותו במחיצתו של הקדוש ברוך הוא, ושוה לדור המבול, ואלו דרכים שוה לחי' ולבהמה שאין להם חלק לעולם הבא אחי ורעי, שימו לבבכם לכל הדברים שנאמרו ונשנו במימרות אלו של הגמרא הקדושה,

מאמרים הקדושים, ואף גם זאת בקיצור נמרץ, עד כאן לשונו.

ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה. (חיי-שרה פרק כ"ד פסוק ט"ו)

סופי תיבות מילה, בזכות אברהם שהיה תמים ובזכות יצחק שנימול לשמונה נודמנה לו רבקה.

ויען לבו ובתואל ויאמרו מה' יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב. (חיי-שרה פרק כ"ד פסוק נ')

ראשי תיבות מילה וגוי', הנה רבקה לפניך וגוי' ותהי אשה לבן אדניך שהוא קדוש מרחם והוא עולה תמימה צדיק תמים שומר הברית.

מהסתכלות שאינו צריך למקומו ומה גם באשה, ולגדור עצמו מהרהור. ואחר החרטה וקבלת הגדר, יסגף את עצמו סגופים כנ"ל וירבה בטבילות. והבא לטהר מסייעין אותו כי א-ל חפץ חסד הוא, יכבוש עונותיו על ידי התשובה. אך כתוב בספרים, שהתלמיד חכם אין צריך לסיגופים גדולים כל כך, אך שיוסיף על לימודו ותדר שנתו מעיניו לקצר בשנה בכל מה דאפשר, וירבה בטבילות, ולבו דוה עליו כל הימים בדאגה על העבר כמה שהכעיס לבוראו יתברך שמו ויתעלה, ועל ידי זה יעלה תרופה למכתו.

מי ששומר הברית כאלו קיים כל התורה הקדושה וגודל מעלת האדם מאן דנטר ברית קדישא דילי', מבואר גם כן בזוהר הקדוש ובתיקונים בכמה מקומות. ואפס קצהו תראה במקום הזה

180,000 דפי זוהר חדשים נלמדים בכל יום, לרפואת מרן רבי חיים עובדיה יוסף בן גורג'יה שליט"א שבור והסר את הנחש והשטן ובצל כנפי השכינה נחסה ונתלונן וכך אנו מצילים את מרן שליט"א, ואת כל העולם כולו. זכית לשבור את היצר הרע - התחברת לכוח הרשב"י ע"ה ברשותך כוח מגן פלאים ועצמה אדירה, החיית את נשמת האומה - הארכת את חייו של מרן שליט"א.

אנא חוסו על עם ישראל כי עם ישראל צריך את מרן שליט"א בריא ומלמד תורה ברבים, ואין לנו עצה אלא זכות הרשב"י הקדוש שיכול לבטל כל הגזירות ולהשפיע כל הישועות כדברי מרן הרי"ח הטוב בעל הבן איש חי זיע"א - צדיק יסוד העולם, גלה מדרש הנעלם, יכול לפטור העולם, אדונינו בר יוחאי. קולו זמר עריצים, והכרית את הקוצים, והציל הלחוצים, אדונינו בר יוחאי. תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו, אדונינו בר יוחאי - עננו בזכותיה דבר יוחאי עננו!

